

Αρμονική συζυγία

Πολιτισμός / Δοκίμια

Μιχάλης Κουτσός, Φιλολόγος – Συγγραφέας

(Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=357681>)

Ο έρωτας, φυσικός, ψυχικός και πνευματικός, είναι η βάση μιας αρμονικής συζυγίας. Ο λαός μας λέει:

«Χωρίς αέρα το πουλί, χωρίς νερό το ψάρι,

χωρίς αγάπη δεν βαστούν κόρη και παλληκάρι.»

Η αγάπη του ενός για τον άλλον εξελίσσεται, η αποδοχή, η κατανόηση, η ευφροσύνη, ο θαυμασμός, η αμοιβαία θυσία διευρύνονται, τα συναισθήματα εκλεπτύνονται, η αγάπη τους βαθαίνει και μπορούν να φθάσουν σε αληθινή ευτυχία. Έχουμε πολλά παραδείγματα συζυγικής αφοσίωσης και ευγενούς αγάπης, όπως ο Ορφέας και η Ευρυδίκη, ο Οδυσσέας και η Πηνελόπη, ο Έκτορας και η Ανδρομάχη, ο Άδμητος και η Άλκηστη.

Ο Ιώβ και η σύζυγός του. Τέλη 11ου αι. Σινά Μονή Αγ. Αικατερίνης

Κατά τον Πυθαγόρα: το ταίριασμα των ζευγαριών είναι ανάγκη να βασίζεται στον έρωτα, στο ταίριασμα των ψυχών. Κατά την Πυθαγόρεια σκέψη ο γάμος και η τεκνογονία συνδέονται με την αρμονία, ευνομία και ειρηνική διαβίωση, η οποία ευνοεί την πόλη και η οποία πρέπει να επαναλαμβάνει την αρμονία του Σύμπαντος κόσμου. Όσο περισσότερο η αγάπη βασίζεται στον θαυμασμό, στην ποιητική έξαρση, αλλά και στην αλληλοεκτίμηση και αφοσίωση, τόσο ευγενέστερα, αξιότερα, ζωτικότερα και δυναμικότερα θα είναι τα δημιουργήματα του ζεύγους, τα παιδιά που θα γεννηθούν από την ένωσή τους.

Άλλωστε, ανέκαθεν οι Έλληνες μιλώντας για Έρωτα τον εννοούσανε στα τρία επίπεδα της ανθρώπινης ύπαρξης: Σώμα, Ψυχή και Πνεύμα και θεωρούσανε ότι ήταν κατάσταση ιερή, γι' αυτό και ο έρωτας ήταν για την αρχαία Ελλάδα ένας θεός! Αλλά και για την θρησκεία μας ο γάμος είναι ένα Μυστήριο!

Ο Πλάτωνας στο Συμπόσιο λέγει: «Ο γάμος είναι ένωση για την ζωή» «Χωρίς την συνεργασία των δύο συζύγων δεν μπορεί να κυβερνηθεί σωστά ένας οίκος» «Η αρμονική συνεργασία ανδρός και γυναικός, θεμέλιο της οικογενειακής ευτυχίας»

Κατά τον ελληνικό μύθο στην αρχή υπήρχε ένας άνθρωπος: το ανδρόγυνο, στον οποίο ήταν συνενωμένα και τα δύο φύλα. Το ανδρόγυνο είχε μεγάλη δύναμη, πολλές ικανότητες και κατέληξε να αποκτήσει μεγάλη έπαρση! Έτσι ο Δίας αποφάσισε να το χωρίσει στα δύο κι έτσι δημιουργήθηκαν ο άνδρας και η γυναίκα, που έκτοτε αναζητούν ο ένας τον άλλον, ώστε το κάθε φύλο να ενωθεί με το άλλο μισό του, «το έτερον ήμισυ», την αδελφή ψυχή του, ώστε να αλληλοσυμπληρωθούν και μέσα απ' αυτήν την αλληλοσυμπλήρωση να οδηγηθούν προς την ολοκλήρωση, την τελειότητα. Ο έρωτας είναι αυτή η επιθυμία του κάθε φύλου προς την ολοκλήρωση σωματική, ψυχική και πνευματική.

Και οι δύο, άνδρας και γυναίκα, είναι συγχρόνως πομποί και δέκτες, ενεργητικοί και παθητικοί, κι έχουν γραμμένη μέσα τους την αρσενική πλευρά της αναλυτικής νόησης και της δράσης και την θηλυκή πλευρά της διαίσθησης και του συναισθήματος. Έτσι ο άνδρας συνήθως ενώ είναι πιο δυναμικός στις αρσενικές ιδιότητες, έχει κρυμμένες μέσα του και τις θηλυκές ιδιότητες και η γυναίκα συνήθως έχει πιο εκδηλωμένες τις θηλυκές ιδιότητες και κρυμμένες μέσα της τις αρσενικές. Υπάρχουν βέβαια πάντα και οι εξαιρέσεις

Αυτή η ενότητα του αρσενικού και θηλυκού μέσα σε κάθε άνθρωπο αλλά και η αναζήτηση από το κάθε φύλο του αντίθετου πόλου που του λείπει, δημιουργεί τον έρωτα και την επιθυμία για την ένωση με την άλλη ψυχή. Αυτή η ενότητα είναι εκείνη που φέρνει την αρμονία των αντιθέσεων και την ολοκληρωμένη σύνθεση της ανθρώπινης ύπαρξης. Η ίδια η φύση ή μάλλον η θεϊκή σοφία, εξηγεί ο Πλάτων στο Συμπόσιο, μέσα από την επιθυμία για έναν ωραίο άνδρα ή μια ωραία γυναίκα, αφυπνίζει στον άνθρωπο την επιθυμία για την ομορφιά, το αγαθό, την σοφία, την αλήθεια, δηλ. την ολοκλήρωση, τελικό σκοπό του ανθρώπου.

Ο έρωτας, πηγή έλξης, έμπνευσης, θαυμασμού, ποιητικής έξαρσης, που οδηγεί στην ένωση των δύο φύλων και είναι βαθιά εγγεγραμμένος στην ανθρώπινη ψυχή, υπηρετεί κι ένα άλλο μεγαλειώδες κοσμικό σχέδιο, συναφές προς το έργο της τελείωσης: το σχέδιο της δημιουργίας της ζωής, ένα σχέδιο επίσης στενά συνυφασμένο με την έμφυτη επιθυμία του ανθρώπου για δημιουργία. Έτσι οι έμφυτες και στα δύο φύλα επιθυμίες για τελείωση και δημιουργία οδηγούν στην ένωσή τους. Στο έργο της δημιουργίας της νέας ζωής ο άνδρας εκπροσωπεί το σχέδιο του νέου ανθρώπου συμβολικά, γιατί εκείνος δίνει το σπέρμα, και η γυναίκα εκπροσωπεί την υλοποίηση του σχεδίου, την μορφοποίηση της νέας ζωής, την μεταμόρφωση του σπέρματος σε άνθρωπο με σάρκα και οστά αλλά και με χαρακτήρα και ψυχικές ιδιότητες.

(Συνεχίζεται)

<https://bit.ly/3OlzI93>